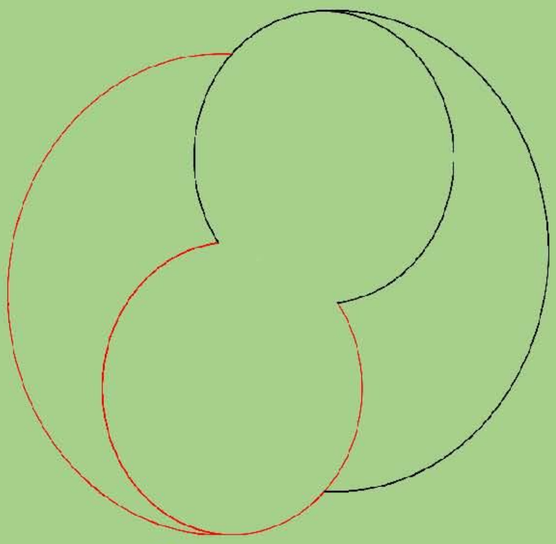

د يوې مياشتې
ناوې

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

پيخليک: غبرګولی ۱۴۰۴ لمريز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: د یوې میاشتې ناوې
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډیټور:
د پښتنی ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - غبرګولی / کال ۱۴۰۴
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنوونې ترې د کتې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **چوپړى**

پېښنتې.. ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
ليکي پوهه:... ۳
لړليک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد)... ٥
د يادښتونو له پاره:... ۷
ناڅدوله (ناول، کيسه يا داستان) ۸
نازولى زوى... ۱۲
د چاپ شويو کتابونو لېست.. ۷۰
د کار لاندې کتابونو لېست ۷۳
د امکان او وخت په صورت کې.. ۷٤
د پېښنتې څېړ ۷٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې **ناوې**

....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر تولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناانډوله (ناول، کېسه يا داستان)

په پخوا وختونو کې د هېواد په يوه ولايت کې، يوه بډايه کورنۍ ژوند کوه.

هغوی ډېرې ځمکې او د کابل ښارمرکزی جادې کې يې ځو تجارتی ودانۍ درلودې.

دکورنۍ د مشر نوم سرور و.

ژوند يې په ښه توګه مخ ته، ته.

هغوی دوې زامن او يوه لور درلوده.

د مشر زوی نوم يې حکمت، د دوېيم زوی نوم يې مهنت او د لور نوم يې سنځله وه.

زامن يې هم خورا نازولي روزلي وو.

څه موده وروسته ، هغوی کابل ښار ته کډه شول، تر څو الکانو او جلۍ باندې سبکونه و وايي.

هغوی د کابل ښار په يوې سيمې کې ژوند پيل کړ.

کلونه تېرېدل او ماشومان يې لوېدل.

هغوی د ښونځي شو.

بيا مور او پلار يې کوښښ وکړ تر څو هغوی په ښوونځي کې شامل (د ننه) کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

هغوی لمړی خپل مشر زوی او دوې کاله وروسته خپل دوهم زوی په نږدې ښونځې کې شامل کړل.

هغوی به ښوونځی ته، تلل.

هغوی د درسونو(سبکونو) سره مينه نه درلوده، مور او پلار به يې هغوی په زوره ښوونځي ته ليږل (استول).

کله به يې مور او کله به يې پلار هم هغوی تر ښوونځي پورې رسول.

هغوی به خپلو ځامنو ته پيسې ورکوې چې د تفريح په وخت کې له کانتينه (د ښوونځي له هتيه) خپل د خوښې خواړه واخلي او الته يې وخوري.

کله به يې هغوی ته د خپل د خوښې خواړه په کور کې پخول او هغه به يې په ښه لوښي کې اچول، بيا به يې د هغوی په کځوړو کې ايښودل تر څو د تفريح په و خت کې يې وخوري.

په هغه وخت کې د نورو خلکو اقتصادي وضعيت هم د دوی په شان نه و.

نورو زده کونکو به له کوره وچه ډوډۍ راوړه.

د چا چې اقتصادي وضعيت لږ ښه و، هغوی به څه پيسې لکه پنځه پولي، شانزده پلي (شانزده پولي) او يا هم قبران(دهغه پير پيسې) راوړې او د تفريح په وخت کې به يې خواړه پرې اخيستل.

دوی به ډېرې پيسې راوړې او هر څه به يې اخيستل، نورو ته به يې نه ورکول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وزلو کسانو به هغوی ته کتل او څه به يې نه ويل.

هغوې به خپلې سپورې (وچې) ډوډۍ خورې بيا به د اوبو څښلو له پاره نل خوا ته تلل او الته به يې په لپو اوبه څښلې.

وختونه تېرېدل او هغوی نور هم لوېدل.

څه چې لوی شوو، بيا به سينما ته هم تلل.

په ټولګي کې به يې نور الکانو سره هم شخړې کوې.

کوم وخت چې به کور ته لاړل، بيا به خپل مور او پلار ته شکايت کوه چې:

مونږ سره، زمونږ ټولګيوالو شخړه وکړه.

بيا به مور يې و ويل:

د هغوی کورونه چېرته دي؟

الکانو به د هغوی کورونه خپلې مور ته ښودل او هغې به هم د الکانو د مورګانو سره شخړه کوه.

پلار به يې چې کور ته راغی، ښځې به يې و ويل:

ته پوهېږې چې د الکانو سره په ټولګي کې بې وزلو او بې پروا خلکو شخړه کړې ده.

زه لاړم او هغوی د مور ګانو سره مې شخړه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

ته هم څه کسان در سره واخله، لاړ شه او د هغوی د پلارنو سره شخړه او هغوی ښه و وهه تر څو د هغوی اولادونه بيا زمونږ د ځامنو سره شخړه و نه کړي.

ته پو هيږې چې مونږ بډای يو.

بايد نور کسان زمونږ نه اطاعت او مونږ ته احترام وکړي.

د ښځې ميړه به ويل:

دا ښه کار نه ده.

ټول د خدای بنده ګان دي.

مونږ د چاه نه لوړ نه يو.

سمه ده مونږ څه شتمني لرو.

نه شو کولای چې خلک خپل غلامان و بولو.

دا پيسې او قدرت زمونږ سره امانت او د څو ورځو له پاره دي.

ښځې يې سر زورې وه.

خپل د ميړه خبره به يې، نه منه.

ما شومان يې خورا نازولي کړل.

ماشومانو به يې په سړکونو او کوڅو کې له خلکو سره شخړې کوې.

هغوی پوهېدل چې مور يې د هغو لنګه (ننګه) کوي، هم د ښوونځي اداري ته ځي او د الکانو ښکايت هم کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د الکانو پلار به خپلې ښځې ته ویل:

ته د الکانو لنګه مه کوه.

هغوی به لوی او نازولي شي.

په پښتو ژبې کې د نازولي زوی په هکله یوه شعر دی چې وایی:

نازولی زوی

نازولی زوی نه اخلي ادب

او د سوري نخل نه نیسي رطب

ونیو مه شه هغه زوی په خوا پوری
چې یې نه نیولی درس وي نه مکتب

په غوجل کې باري خر او کچر ښه دی
نه په خونه کې جاهل او بې طلب

چې پیدا شي یو ناکس په قبیله کې
وړاندې وروسته حبطه کاندي نسب

د پسر په نیک او بد پلار یادیږي
دا خبر ده په جهان کې مجرب

په سواره باندې ګوته شي اینبوده
چې یې آس برابر نه ځي په جلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

په زړه مهر په خوله قهر زوی ته بويه
څه ښه وايي چرته دب هلته ادب

يوسف هاله شو لايق د بادشاهي
چې يې وخوړې څپيړې د غضب

هر ناکس لکه مګس باندې بنيږي
چې حميد نرم ګويي که شکر لب

ښځې يې ويل:

دا د پخوا خبرې دي.

زه يې نه منم.

ما په ستونزو سره خپل ماشومان لوی کړي دي.

مېړه به يې ويل:

کومې ستونزې؟

ته خو مينځه هم لرې.

هغه له تا سره مرسته کوي.

نورې ټولې دندې، پيسې تر سره کوی، د پيسو د راټولو کار زما پر غاړه ده.

هغې به نه منه.

ورو، ورو د هغوی تر منځه اړيکي ورانې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

ښځې به د مېړه او مېړه به د ښځې خبرې نه منې.

څو کاله تېر شو.

مېړه يې د ځينو سوداګرۍ کارونو له پاره بهر ته لاړ.

څه موده وروسته د هغې مېړه بېرته ستون شو.

د هغه پېرودل شوي مالونه ورسېدل.

هغه د ګمرک د محصول له ورکونې نه وروسته، مالونه بازار ته د پلور له پاره وړاندې او خورا ګټه يې په کې وکړه.

هغه پيسې کورته راوړې.

ښځې يې و ويل:

پيسې ټولې ما ته راکړه.

مېړه يې و ويل:

دا خو د سوداګرۍ پيسې دي.

زه بيا د مالونو د اخيستنې د پاره بهر ملکونو ته ځم.

ښځې يې و ويل:

ته چې بهر ملکونو ته ځې، خدای پوهېږي چې په څه ناراوا کارونو اخته يې.

د سوداګرۍ په پلمه (بهانه) د هېواده ځې او په مياشتو الته ورک يې.

مېړه يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دنده سوداګري ده، زه مجبور يم تر څو کار وکړم او پيسې و ګټم.

ښځې يې و ويل:

زه تا ته اجازه نه درکوم چې بيا د هېواد نه بهر لاړ شې.

مېړه يې و ويل:

دا کار نا شونی دی.

زه اړين (مجبور) يم چې د کار اوبار له پاره بهر ته لاړ شم.

ښځې يې د هغه خبره نه منه او د هغوی اړيکې مخ په ورانېدو شوې.

د هغه ښځه به تل په غصه او مېړه ته به يې بدې ردې ويلې.

د هغوی اړيکې ډېرې ورانې شوې.

د مېړه هره خبره به د هغې په ښځې بده لږېده.

يوه ورځ مېړه يې خپلې ښځې ته و ويل:

زه څو ورځې وروسته د سواګرۍ له پاره بهر ته ځم.

دا ځل مې ښه شيان په پام او لېست کې نيولي، تر څو يې و پېرم او هېواد ته يې راوړم.

په دې شيانو کې به ډېره ګټه هم وکړم.

ښځې يې و ويل:

زه خو تا ته اجازه نه درکوم، ما خو مخکې هم ويلي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته د هېواده بهر ځې، بيا دې خدای ستا مړی راوړي.

مېره يې و ويل:

دا څه حال دی.

زه د کار او بار له پاره ځم.

ښځه يې په غصه شوه.

اخوا او دېخوا يې وکتل، څه يې پيدا نه کړل تر څو پر مېړه وار وکړي.

له ځايه پاڅېده او الماری خوا لاړه.

د الماری دروازه يې خلاصه او د پيالو وارونه يې پر مېړه پيل کړل.

مېړه به يې ويل:

څه خبره ده؟

لېونۍ شوې يې؟

هغې به ويل:

بس ده!

خبرې مه کوه!

ته ډېر وران سړی يې.

خدای دې تا واخلي، تر څو زه له تا نه بې غمه شم.

مېړه يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې کړي؟

بيا ښځې يې پرې وار وکړ.

دا ځل پياله يې د هغه پر سر ولګېده او د هغه سر مات شو.

د سر نه يې وينې په بهېدو شوې.

کالي يې په سرو وينو سره شو.

د هغوی ماشومانو هم غوښتل چې د خپل پلار لنګه وکړي، خو هغې ورته اجازه ورنه کړه.

د هغې مېړه د کوټې نه د باندې بيا انګړ ته لاړ.

ځاه ته نږدې او له څاه يې اوبه راو وېستې.

کوزه يې له اوبو ډکه او خپل د سر د وينو په منځلو لګيا شو.

بيا له کوره و وت او درملتون خوا ته لاړ.

درملتون ته د ننه شو.

البته د درملتون نرس، هغه ته و ويل:

څه در باندې شوي؟

هغه و ويل:

هيڅ!

په کور کې مې کار کوه.

په ناڅاپي توګه سر مې وګرځېد (وخرخېد).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څمکه وغورځېدم او سر مې مات شو.

بيا د درملتون نرس و ويل:

پر دغې څوکۍ کېنه!

هغه پر څوکۍ کېناست.

نرس د عاجله داروګانو الماري ته نږدې شو.

څه دارو او سامانونه يې واخستل او دهغه د سر د ټپونو په پاکونه، لګيا شو.

د هغه سر ډېر مات شوی و.

د هغه په سر کې د پيالې شيشه هم ننوتلې وه.

نرس و ويل:

سر دې لږ ښکته کړه تر څو د سر نه دې شيشه و باسم.

نرس د هغه د سر نه شيشه و باسه.

بيا يې و ويل:

په سر کې دی د پيالې شيشه څه کوي؟

هغه و ويل:

څو ورځې مخکې د زوی له لاسه مې پياله وغورځېده او ماته شوه.

بيا هغه، د شيشې ټوټې ټولې کړې او د کثافاتو په لوښي کې يې واچوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کېداى شي کومه شيشه ترې پاتې وي.

او دا شيشه زما د لوېدو سره سم، په سر کې مې تللې وي.

نرس څه و نه ويل.

د هغه سر يې پانسمان او څلور ځايه يې و ګانډه (بخيې کړل).

بيا يې پرې ګاز او بنداژ تاو کړ.

وروسته يې ورته د درد د کلارېدو (بنه کېدو) دارو وکړه او ويې ويل:

دا دارو د درې ورځو له پاره دي.

يوه يې سهار بله غرمه او درېيمه يې د شپې، وروسته له ډوډۍ نه و خوره.

دوا دې چې خلاصه شوه، بيا يوه تکړه داکتر ته لاړ شه او خپل د زړه معاينات دې وکړه.

هغه و ويل:

سمه ده!

زه خو اسې (هسې) په نږدې ورځو کې بهر ته ځم، التـه به خپل ټول معاينات تر سره کړم.

نرس و ويل:

دا خو بيخي ښه خبره ده.

بيا سرور و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم.

فيس دې څو شو؟

هغه و ويل:

کومه خبره نه شته.

سرور بيا زياته کړه او ويې ويل:

مننه کوم، فيس به دې هرو مرو اخلې.

بيا نرس و ويل:

که پيسې در سره وي، لس افغانۍ.

سرور و ويل:

پيسې شته.

بيا يې جب ته لاس او پيسې يې را و وېستې.

هغه ته يې لس افغانۍ ورکړې او نورې پيسې يې بېرته په جب کې کېښودې.

د هغه نه يې خدا پاماني واخسته او له درملتون نه د باندې شو.

هغه مخ په کور روان شو.

په لاره کې يې خپل ملګرى وليد او هغه سره يې روغبړ وکړ.

ملګرى يې و پوښتل:

څه در باندې شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي دې هم په وينو دي.

سر دې هم ترېلی دی.

سرور و ويل:

هېڅ!

هسی سر مې وګرځېد (وښرخېد) او په ځمکه و غورځېدم.

کوم وخت چې پاڅېدم، و مې ليدل چې سر مې مات شوی دی.

ملګري يې و ويل:

ښه شوه چې بلا وه او برکت يې نه و.

سرور وخندل او څه يې و نه ويل.

بيا سرو خپل ملګري ته کور د تګ بلنه ورکړه.

ملګری يې مننه وکړه او ويې ويل:

اوس څه کارم، کومه بله ورځ به راشم.

بيا هغه سره خدا پاماني وکړه.

سرور کور ته لاړ.

کور ته د ننه شو.

ښځې يې هغه وليد او هېڅ خيال يې پر هغه را نه وړ.

سرور خپلې کوټې ته لاړ او پر خپل کټ کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

بيا يې د ابو لوبنى واخيست او څاه خوا ته لاړ.

د څاه نه يې اوبه را و وېستې او لوبنى يې ډک کړ.

بيا کوټې ته روان شو.

پر کټ کېناست او دوا يې له کوشنى کڅوړې را و وېسته، غوښتل يې يوه ګولې خولې ته واچوي او يوه پياله اوبه ورپسې غړپ کړي.
په دې وخت يې پر ياد شو چې د درملتون نرس هغه ته ويلي و چې دوا له ډوډۍ نه وروسته (په مړه خېټه) وخوري.
هغه ګولۍ بېرته په کڅوړې کې کېښوده.

هوا تياره او ماښام شو.

هغه پخلنځي ته د ننه شو.

د لوبنو سرونه يې لوڅ کړ.

په يوه لوبنى کې يې سابه وليدل.

سرور لوبنى واخيست او پر نغري يې کېښود.

سابه يې تاوده او وروسته يې په غاب(بشغاب، بشقاب يا پلېټ) کې واچول.

لږ ډوډۍ يې هم واخيسته او خپلې کوټې ته د ننه شو.

ډوډۍ يې وخوړه.

بيا يې کڅوړه راواخسته او يوه ګولۍ يې خولې ته واچوه او يوه پياله اوبه يې ورپسې وڅښلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

نيمه ګړۍ وروسته پر هغه خوب راغی.

هغه پر خپل ځای پرېوت او بيده شو.

سهار وختي لمانځه ته پاڅېد.

سر يې لږ درد درلود.

لمونځ يې ادا او بيا يې ځانته د سهار چای دم کړ.

چای يې تيار اوخپلې کوټې کې و ځښه.

بيا يې دوايي وخوړه، وروسته يې کالي بدله او له کوره خپل کار ځای ته لاړ.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه د تګ وخت ورسېد.

مازيګر وختي کور ته راغی.

خپل کالي يې راټول او په لوی کځوړې (بکس) کې يې کېښودل.

د شپې ډوډۍ يې يوازې وخوړه او وروسته يې چای هم و ځښه.

د ماسخوتن لمونځ يې وکړ.

بيا وختي بيده شو.

سهار وختي له خوبه پاڅېد او له لمانځه نه وروسته يې غوښتل چې خپل ماشومان راوپښن او له هغوي سره خدای پاماني وکړي.

خو، ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ماشومان له خوبه مه ويښوه.

ماشومان ما په خپله لوی کړی دي.

زه تا ته اجازه نه درکوم چې هغوی له خوبه اوچت کړې.

دا خبره پر سرور ډېره بده ولګېده.

څه يې و نه ويل او د کوره د باندې شو.

بيا په ټکسي کې کېناست او هوايي ډګر ته لاړ.

يوه ګړۍ وروسته الوتکې، الوتنه وکړه.

سرور ډېر خواشينی و.

د خپلې ښځې کړنې به يې چې په ياد راتلې، هغه ته به ژړا ورتله.

بيا به يې ويل:

خدايه توبه!

له بدو يې توبه!

څلور ګړۍ وروسته هغه خپل ټاکلي ځای ته ورسېد او د کاروبار په هکله يې د نورو سوداګرو سره خبرې وکړې.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه په ذهن کې د ښځې د پيالو ګذارونو پيښه تېره شوه.

پر هغه داکار ډېره ناوړې اغېزه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هوډ وکړ تر ځو هر څه پرېږدي.

خپله سوداګري، هېواد، ماشومان، ښځه، ځمکې، سوداګريز ودانۍ او داسې نور.

شپه وه.

ټوله شپه يې سوچونه وهل (کول) او سمه پرېکړه يې نه شو کولی.

بيا په سوچونو، سوچونو کې بيده شو.

سهار وختي پاڅېد او لمانځه د ادا کولو نه وروسته يې پريکړه وکړه تر ځو يو بل لرې هېواد ته لاړ شي.

هغه چای وڅښنه، بيا د لرې هېواد سفارت ته لاړ تر څو د هغه هېواد ويزه تر لاسه کړي.

سرور غښتلی ځوان، په انګرېزۍ ژبې پوی او نوموړی سوداګر و.

هغه څو ورځې وروسته د خپلې خوښې هېواد ويزه تر لاسه کړه او الته لاړ.

د ښځې سره يې کرکه پيدا شوه.

بيا يې ښځې ته يو ليک واستاوه.

په هغه ليک کې يې دومره ليکلې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې **ناوې**

....

دوې میاشتې وروسته لیک د هغې ښځې ته ورسېد.

څو میاشتې تېرې شوې.

هغې سوچ کوه چې هغه ټوکې کوي، بیا به راشي.

شپږ میاشتې تېرې شوې د هغه درک و نه لګېد.

بیا ښځې یې خپل د مېړه او د خپلې کورنۍ ته و ویل:

سرور هوډ کړی دی چې هېواد ته ستون نه شي.

ستاسو نظر په دې هکله څه دی.

ځینو به یوه او نورو به بله خبره کوه.

چا به ویل:

ښه به وې چې له مېړه نه دې جلا (طلاق) واخلې.

بل به ویل:

ښه به وي چې انتظار وکړې، تر څو هغه بېرته راشي.

هغې څو کاله انتظار وکړ، مګر سرور بېرته ستون نه شو.

هغې خپل زامن لوی او د دولسم ټولګیو نه فارغه کړل.

چندان سبق یې و نه ویل.

مور یې کوښښ وکړ چې پر هغوی پوهنتون و وایي، مګر نازولي او د بډایې کورنې ماشومان، چېرته ښې زده کړې کوي.

زامن به یې بې ځایه، بې ځایه ګرځېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی په نشه یي توکو او شراب څښلو اخته شوو.

د سرور ښځې بل مېړه و نه کړ.

هغه د خپلو زامنو او لورسره حج ته لاړه.

الته یې خپل زامنو ته سوګند ورکړ تر څو له ناروا کارونو نه لاس پر سر شي.

هغوی الته ومنه.

کله چې هېواد ته ستانه شوو ورو، ورو یې بېرته پخواني کارونو ته مخه وکړه.

څه موده تېره شوه.

مور یې خپلو ورونو ته د اولادونو له لاسه شکایت وکړ.

بیا ماما ګانو یې خپلې خور ته و ویل:

ښه به وي چې هغوی ته ښځې وکړې تر څو د کوڅو نه پښې یې ټولې شي.

هغې لمړی خپل مشر بیا دوې کاله وروسته خپل کشر زوی ته واده وکړ.

هغوی ورو، ورو د پخواني دولت په ښاد (امنیت) کې شامل او دندې یې تر لاسه کړې.

هغوی به الته هم بدماشي کوه.

خلکو به د هغوی نه ډېره کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

چا به د هغوی سره تګ او راتګ نه کوه.

د سرور لمسيان پيدا شوو.

هغوی هم نازولي لوېدل.

د هغوی نيا به د هغوی مور ګانو ته ويل:

دوی بايد د پلرونو په شان زړور وي،

زه نه غواړم چې څوک پر هغوی خبرې وکوي.

د سرور لمسيان هم د سرور د زامنو په شان په ښونځيو کې تنبل و.

تل به يې د نورو الکانو سره جګړې کوې.

پلارونو به يې هم د هغوی لنګه کوه.

الکانو به هم هغه کار کوه چې زړه يې ورته کېده.

چا چې به د هغوی د زامنو نه شکايت وکړ، پلارونه به يې راتلل او هغوی ته به يې سپکې سپورې و يل.

که چا به چېرته په ښوونځي کې د هغه له ځامنو نه شکايت وکړ.

د هغوی پلارونه به راتلل او د سيمې پوليسو ته به يې زنګ واهه او هغوی به يې د څو ګړيو له پاره بندي کول.

چا به له وېرې او بې عزتی په خاطر د سرور لمسيانو ته څه، نه ويل.

هغوی هم د خپلو پلارونو په شان نازولي او بيکاره لوېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده تېره شوه.

د حکمت مشر زوی چې رحمت نومېده د سګرټو په څکولو اخته شو.

بيا وروسته نشه يې توکو لکه چرس به يې هم څکول.

ښوونځي ته، نه ته.

ډېری وخت به يې خپل د پلار موټر اخيست او د نورو الکانو سره به هرې خوا ته، ته او ناوخته به کور ته ستنېده.

پلار به يې هغه ته څه نه ويل.

هغه په سختۍ سره له ښوونځي فارغ شو.

يوه کال ټولګی يې په دوو کالونو کې لوسته.

د کار او کسب نه و.

اخوا دېخوا ګرځېده، پيسې يې بې ځايه مصرفوې، بې ځايه دوستان يې درلودل، هرې خوا يې سفر کوه، د کور نه به يې غلا هم کوه، خلکو ته يې نقصان رسوه، نجونو پسې به ته، نجونو ته يې لاره نيوه او داسې نور وران کارونه تر سره کول د هغه او د هغه د ورو کار و.

څو کاله تېر شو.

هغوی تکړه ځوانان شو.

هغوی ډېر ملګري درلودل کوم چې د لوړپوړو چارواکو ځامن وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

هغوی هم ډېرې پیسې درلودې او د سرور د لمسیانو په شان به ګرځېدل.

هغوی به د خپلو پلارونو دولتي موټرو کلی اخیستې لارو، کوڅو او سړکونو کې به یې زغلول.

هغوی به په موټرو کې په لوړ غږ بدلې اورېدې او د موټرو شیشې به یې هم تورې وې.

چا به ورته څه نه ویل.

کله به د ورځې له خوا په خپلو موټرو کې چې د موټرو تم ځایونو (پارکونو) کې یې شتون درلود، کیناستل او سګرټې یې لګول او تر ناوخته به الته وو.

یوه ورځ یوه سپین ږیري کس هغوی ته د موټرو په تم ځای کې و ویل:

ګورئ!

تاسو ځوانان او د هېواد راتلونکی د تاسو په لاس کې دی.

د دغه بد عمل یانې د چرسو د څکولو نه لاس پر سرشئ.

دا کار هیڅ ګټه نه لري.

دا به تاسو ته د ګټې پر ځای تاوان ورسوي، همدا راز دا کار له شرعه هم ناروا دی.

که زما په خبره کې شک کوئ، ښه به وي چې د ماجت له ملا امام نه پوښتنه وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

هغوی پر سپين ږيري وخندل او ويې ويل:

ته هسې وايې .

ځومره به دې په ځوانۍ کې سګرټ څکولي وي.

څومره به دې چرس څکولي او شراب خوړلې وي.

سپين ږيري و ويل:

نه!

زه غريب سړی وم.

بيا الکانو و ويل:

پوی شوو.

که تا د مونږ په شان پيسې درلودی، تا به هم زمونږ په شان له ژوند نه خوند اخستی وی.

بيا سپين ږيري غوښتل څه و وايي.

الکانو ورته و ويل:

بس کړه او له دې ځايه لاړ شه.

مونږ ته ناورين (مزاحمت) مه کوه.

لاړ شه!

خپلو زامنو او خپلوانو ته، داسې مشورې ورکړه.

هغه خپل څټ وګراوه او له هغه ځايه لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الکانو په خندا پيل کړ.

بيا يې خپلو کړونو ته دوام ورکړ.

څه موده تېره شوه د رحمت په زړه کې يوه جلۍ ښه ولګېده.

د هغې کور د رحمت له کور نه ډېر لرې او د کابل ښار په بلې سيمې کې و.

رحمت به وختې له خوبه پاڅېده او د جلۍ د اوسېدو سيمې ته به ته.

کور کې به يې ويل:

زه سهار وختې د انګرېزۍ ژبې زده کړې کوم.

د ژبې مرکز زمونږ له کور نه ډېر لرې دی.

زه مجوره يم تر څو خپل موټر کې الته لاړ شم.

مور به يې ويل:

سمه ده.

دلته نږدې کوښښ وکړه تر څو د انګرېزۍ ژبې څانګه و مومې.

هغه به ويل:

دلته ډېرې د انګرېزۍ ژبې څانګې شته، خو د هغه ځای په شان يې ښوونکي تکړه نه دي.

مور يې و منه.

بيا يې هغه ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

پر ځان او موټر باندې پام کوه تر څو ستونزه رامنځ ته نه شي.

هغه و ويل:

سمه ده مورې.

هغه به وختی هغې سیمې ته، ته او د جلی انتظار به یې کوه.

کوم وخت چې به يې جلی ليده، د موټر د اړخ شيشه به يې ښکته کوه، او بدلو د غږ اندازه به يې هم لوړوله.

کوم و خت به چې جلی خپله لاره بدلوله، هغه به هم ور پسې ته.

کوم ځای چې به د موټرو د تګ لاره نه وه، هغه به موټر د سړک پر غاړې دراوه او خپله به يې جلی په سې ته.

په لاره کې به يې هغې ته جان او قربان ويل.

څه موده تېره شوه.

رحمت جلی ته سلام ور کړ.

جلی هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

الک خوشحاله او خپلو ملګرو ته يې و ويل:

پوهیږی!

چې نن هغې جلی زما سلام ته وعليکم و ويل.

ملګرې يې په خندا او هغه ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس کار کېږي.

ته بايد نن موږ هوټل ته بوزې او پر مونږ ښه قابلي پلو و خورئ.

هغه و منه.

ملګرو ته يې و ويل:

چېرته به لاړ شو؟

هغوی و ويل:

ښه به وي چې نن بخارا رستورانټ ته لاړ شو.

التــه ښه ازبکي پلو ورکوي.

رحمت و منه.

هغوی ټول بخارا رستورانټ ته لاړل.

التــه يې ډوډی و خوړه.

د ډوډۍ خوړلو نه وروسته له رستورانټ نه و وتل.

بيا دوستانو يې و ويل:

راځئ!

يوه فيلون خونې ته لاړ شوو.

رحمت و منه.

هغوې ټول فيلون خونې ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ګړۍ وروسته له قيلون خونې نه هم د باندې شوو.

د هغوی يوه ملګري نوم چې قدوس و، و ويل:

اوس راځئ چې باغې بالا ته لاړ او الته سګرټې وڅکوو.

هغوی و منه او الته لاړل.

الته ټولو سګرټي و څکول او وروسته د کورنو خوا روان شوو.

رحمت ټول ملګري د خپلو کوروونو ته ورسول او بيا خپل کور ته روان شو.

شپه وه، هرې خوا تياره وه.

هغه له يوې خوا خوب نيولی او له بلې خوا نشه شوی و.

لاره ورته ښه نه ښکارېده.

په ډېرو ستونزو يې ځان د هوايې ډګر سړک ته ورساوه.

الته سړکونه پراخ و، هغه د موټر سرعت ډېر کړ او نا ببره يې د يوه بل موټر سره ټکر کړ.

هغه په ځان پوی نه شو.

خلکو له هرې خوا منډې کړې.

د موټرو نه يې ټيپان را و وېستل، په نورو موټرو کې يې واچول او نږدې روغتون ته يې ولېږدول.

په دې وخت کې ترافيک هم ورسېدل او موټرو ته يې لارښوونې پيل کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

د رحمت موټر د يوه بل موټر پر شا لګېدلی و.

دواړه موټر په بد حالت کې ول.

د رحمت د موټر مخه او د بل موټر شا يې ډېره ورانه شوې وه.

بيا ترا فيکو کرن لرونکي موټر و غوښتل او د دواړو موټر يې په کې بار او خپل مرکز ته يې ولېږدول.

د دواړو موټرو چلونکي په روغتون کې وو.

شپه ناوخته شوه.

د رحمت مور خپل زوی ته زنګ و واهه.

د هغه ټيلفون کار نه کاوه.

بيا يې خپل مېره ته زنګ و واهه.

هغه ټيلفون اوچت او ښځې ته په غصه او ويې ويل:

څه خبره ده؟

په دې وخت کې دې زنګ و واهه؟

دومره سوچ نه کوې چې زه د خپلو ملګرو سره يم.

هغې و ويل :

تا څه کوم؟

رحمت کور ته نه دی راغلی.

د هغه ټيلفون هم کار نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

تر اوسه وختی دی.

کېدای شي، خپلو ملګرو سره وي.

بیا هغې و ویل:

د شپې یوه بجه ده.

هغه و ویل:

کومه ستونزه نه شته، کېدای شي خپل ملګري کور ته تللی وي، سبا به راشي.

ښځې یې د شپې خوب و نه کړ.

هغه په سوچ کې وه.

سهار شو.

مېړه یې کور ته راغی.

دروازه یې وټکوه.

ښځې یې دروازه خلاصه کړه او مېړه یې د ننه شو.

بیا یې خپلې ښځې ته و ویل:

رحمت خو به راغلی وي؟

هغې و ویل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه نه دی راغلی.

بیا یې و ویل:

اوس به را پیدا شي.

بیا ودانی ته د ننه، خپلې کوټې ته لاړ او پر تخت پرېوت.

غرمه شوه.

د رحمت خرک و نه لرېد.

مور یې هر څه کوښښ و کړ تر څو د هغه سره اړیکې و نیسي.

خو!

هغه و نه توانېده.

د رحمت نور واړه ورونه او خویندې هم خپه وو.

ماسپښین شو.

مور یې ډېره نا کراره شوه.

بیا د مېره تخت (کټ) ته نږدې او مېړه یې را ویښ کړ.

هغه و ویل:

څه خبره ده؟

ښځې یې و ویل :

رحمت تر اوسه لا درکه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مېره يې و ويل:

خير!

چېر ته دی چې تر اوسه کور ته نه دی راغلی؟

هغې و ويل:

نه پوهېږم.

بيا يې ښځې ته و ويل:

زما ټېلفون راکړه!

هغې ټېلفون ورکړ او مېره يې د هغه ملګرو ته زنګونه و وهل.

ملګرو يې و ويل:

هغه تر ناوخته زمونږ سره و.

بيا کور ته لاړ.

د رحمت پلار ټرافيکو او څو روغتونو ته هم زنګ و واهه.

ټرافيکو وروسته له پوښتنې نه و ويل:

د هوايي ډګر په سړک د شپې له خوا يوه موټر له بل سره ټکر کړی دی.

د رحمت پلار و پوښتل:

د موټرو رنګونه څه ډول ول.

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوه موټر رنګ تور او د بل سپين و.

بيا د رحمت پلار و پوښتل:

چلونکي يې څه شول؟

ټرافيکو و ويل:

هغوی خلکو روغتون ته ليږدولي دي.

بيا يې د هغوی نه د روغتون پته واخيسته او په چټکتيا يې خپل بل موټر واخيست او د کور نه د باندې شو.

هغه روغتون ته لاړ او په دروازې کې يې له نوکريوال نه پوښتنه وکړه:

د شپې د چلونکو حالات څنګه دي؟

څوک خو به يې مړ نه وي؟

هغه و ويل:

نه!

د خدای فضل دی.

اوس په هوښ راغلي دي.

ډېره ناوړه پېښه وه.

ښه شوه چې په خير سره تېره شوه.

د رحمت پلار په منډې عاجل څانګې ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

التـه يې خپل زوی ولید.

زوی يې خپل پلار ته په اشاره سلام ورکړ.

بیا د رحمت پلار و ویل:

ښه شو چې په خير تېر شو.

د رحمت پلار داکتر نه پوښتنه وکړه.

داکتر و ویل:

څه ستونزه نه شته.

د هغه سر د موټر په چت کلک لګېدلی دی.

شه و چې د موټر هوايې کڅوړه خلاصه شوې او د شيشې د لګېدو نه يې ژغورلی دی.

بیا د رحمت پلار و ویل:

څه و خت کولای شو، کور ته لاړ شو؟

داکتر و ویل:

اوس خو تر سیروم لاندې دی.

کوم وخت چې سیروم يې خلاص شو، کولای شئ، کور ته لاړ شئ.

هغه خوشحاله شو، څوکې يې را واخیسته او د رحمت خوا ته کېناست.

د هغه سیروم خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نرسه راغله د هغه د لاس نه یې سیروم خلاص کړ.

بیا بله نرسه راغله او د رحمت پلار ته یې و ویل:

موټر لرې؟

هغه و ویل .

هو!

بیا یې و ویل:

لمړی د روغتون فیس تحویل، بیا موټر راوله.

هغه و منه.

د روغتون فیس یې تحویل او موټر یې راوست.

بل نارینه نرس د هغه سره مرسته وکړه او رحمت یې موټر ته پورته کړ.

بیا داکتر ورته نږدې شو او نوې نسخه یې ورکړه او د هغه پلار ته یې و ویل:

ستا زوی د نشې په حالت کې موټر چلولی دی.

کوښښ وکړه چې هغه د نشه یی توکو نه لرې و ساتې، همدا راز د څو وروځو د پاره هغه سره د پیښې په هکله خبرې مه کوه.

هغه باید تر یوې اونۍ پورې آرام وکړې.

ښه خواړه او پریمانه مېوې ورته ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه و منه او د داکټر نه يې منه، بيا وروسته يې خدای پا مانې وکړه او د روغتون نه د باندې شو.

هغوی دواړه کور ته لاړل.

د رحمت مور د هغه کټ سم او هغه ته يې و ويل:

دلته پر کټ پرې وځه.

زه به درته د چرګ يخني پخه کړم.

څو دکيکې وروسته هغه بيده شو.

ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

د هغه حالات مخ په ښه کېدو شو.

يوه ورځ يې پلار ته و ويل:

اوس ښه شوی يم.

راځه چې موټر وګورو او جوړ يې کړو.

هغه و ويل:

موټر د ترافيکو په ښارګوټې کې دي.

زه به ټرافيک ته زنګ و وهم چې دواړه موټر د دوبيم پروان د موټر جوړولو سرای ته ولېږدوي.

هغه ټرافيک ته زنګ و واهه او هغه ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

نن تر غرمې مخکې هغه دواړه موټر د دوبيم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و ليږدوه او ما ته احوال راکړه.

ترافيک و منه.

دوې ګړۍ وروسته يې موټر د دوبيم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و ليږدول او د رحمت پلار ته يې احوال ورکړ.

بيا د رحمت پلار خپل زوی ته و ويل:

ما او تا به ډوډی د خوړلو نه وروسته الته لاړ شو.

هغه و منه.

هغوې دواړو ډوډی خوړو نه وروسته، له کوره و وتل او د موټرو جوړولو سرای ته لاړل.

د رحمت پلار د هغه او د بل چلونکې موټر وکتل.

ډېر بې درکه وران شوې ول.

بيا يې له جب نه خپل موبايل راو ويست او څه عکسونه يې واخستل.

څو دکيکې وروسته د بل موټر خاوند هم راغی.

دواړو سره ستړی مشې وکړه.

بيا يې مستري ته غږ کړ.

مستری راغې او هغه ته يې و ويل:

امر کوه صيب!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړم؟

هغه و ويل:

دا دواړه موټر به، په څو افغانيو جوړ شئ؟

هغه و ويل:

زه به ټولو مستريانو ته غږ کړم تر څو هر يوه د خپلې برخې نرخ و وايی.

د رحمت پلار و ويل:

سمه ده!

ژر شه!

زه بيا خپلې دندې ته ځم.

هغه لاړ او نور مستريان يې راټول کړل.

هغوې د موټرو شاوخوا تاو راتاو شوو او په ليکونو يې لاس پورې کړ.

وروسته ټولوخپل لېستونه د رحمت پلار ته ورکړل.

بيا هغه نرخونه په موبايل کې ټول(جمع) کړل.

د دواړو موټرو تاوان د رحمت باندې و، ځکه چې د بل موټر يې د شا د خوانه وهلی و.

ټولې پيسې ۱۶۰ زره افغانۍ شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا د رحمت پلار له جبه ۵۰ زره افغانۍ و وېستې او د مستريانو مشر ته يې ورکړې.

هغه ته يې و ويل:

د موټرو په جوړولو پيل کړه.

زه د هرې اونۍ په پای کې تاسو ته ۵۰ زره افغانې درکوم.

هغه و منه.

د رحمت پلار خپل زوی ته و ويل:

وګوره!

ټول د تا له لاسه!

ما ته، تل تاوان په برخه کوې.

رحمت ډېر خپه شو او څه يې و نه ويل.

بيا پلار يې و ويل:

دا به دې په نصيب کې و.

ښه شو چې په خير تېر شو.

نور کوښښ کوه چې داسې موټر و نه ځغلوې.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا د سرای نه د باندې شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

رحمت يې کورته ورساوه او خپله يې دفتر ته لاړ.

مياشت تېره شوه او د دواړو موټر جوړ شول.

بيا رحمت سرای ته لاړ او خپل موټر يې واخيست او د جلۍ سيمې ته لاړ.

هغه و نه توانېد په هغې ورځ جلۍ سره و ويني.

بيا يې انډيوالانو ته زنګ و واهه.

هغوی خوشحاله شو او هغه ته يې و ويل:

راځئ.

باغ بالا ته راشه!

مونږ هم الته درځو، بيا به سره و وينو.

هغه و منه.

او الته لاړ.

څه وخت تېر شو او ملګرې يې ورسېدل.

هغه خپل ملګرو ته و ويل:

تاسو ډير نا ځوانه ياست.

زما پوښتنه مو و نه کړه.

هغوی و ويل:

مونږ د ستا پوښتنې ته راغلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ته بې هوښه وې.

بیا څو ورځې دې موبایل هم بند و.

هغه و ویل سمه ده.

ملګرو یې و ویل:

راځئ!

د رحمت د ښه کېدو په خاطر یو سګرټې و وهو(وڅکوو).

رحمت و ویل:

نه!

ما ته داکټر ویلې دي تر څو سګرټې بس کړم.

هغوی و ویل:

سمه ده.

مونږ به سګرټې و وهو(وڅکوو).

وروسته به، ته مونږ کورو ته ورسوې.

هغه و ویل :

سمه ده!

څه ځنډ وروسته خپل ټول ملګري یې کورونو ته ورسول او خپله یې کور ته لاړ.

سهار وختې له خوبه پاڅېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاى يې و څښنه او بيا يې خپلې مور ته و ويل:

زه د انګرېزۍ ژبې کورس ته ځم.

ښو ورځې نه وم تللى.

مور يې و ويل:

سمه ده.

ښو!

ډېر پام به کوې تر ښو کومه ستونزه منځ ته نه شي.

هغه و ويل :

سمه ده.

بيا هغه خپل د وړور موټر ته کېناست او د کور نه د باندې شو.

هغه د جلۍ سيمې ته لاړ او الته يې د سړک پر غاړې انتظار وکړ.

ښو دکيکې وروسته جلۍ راغله.

رحمت له موټر نه کوز او هغې ته يې سلام ورکړ.

هغې د رحمت سلام ته ځواب ور نه کړ او په خپلې لارې روانه شوه.

رحمت هغې ته و ويل:

ولې دې زما سلام ته ځواب ور نه کړ؟

هغې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځې چېرته ورک وې؟

کومه بله جلۍ دې و نه مونده، بيا ما پسې راغلې.

رحمت و ويل:

نه!

ته خبره نه يې.

زما موټر ټکر شو او نړدې و چې زه مړ شوی وم.

يوه ورځ په روغتون کې بستر او تر سيروم لاندې وم.

بيا يوه اونۍ په کور کې وم.

اوس ښه شوی او د ستا ليدو د پاره راغلم.

نه ګورې چې دا بل موټر دی.

هغې و ويل:

هو!

دا بل موټر دی.

زه خبره نه وم.

و ښه!

رحمت و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هره ورځ ستا ليدو ته راځم.

هغې و ويل:

سمه ده.

خو!

که څوک مونږ سره و ويني؟

هغه و ويل:

ته پر ما ګرانه او غواړم چې له تا سره واده وکړم.

بيا جلۍ خوشحاله او د رحمت نه يې خداى پاماني واخيسته او کار ته روانه شوه.

و ختونه تيرېدل او پر جلۍ د کور غړيي پوى شوو.

ورونو يې خپلې خور ته و ويل:

الک ته و وايه چې د ستا له پاره زمونږ کور ته رايباران ولېږي که نه مونږ تا ته اجازه نه درکو چې کار ته لاړه شې.

څو ورځې تېرې شوې.

جلۍ رحمت ته د خپلو ورونوهوډ بيان کړ.

رحمت و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

زه به د کورنۍ سره مې خبره وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځې تېرې شوې.

رحمت د مينې په هکله خپلې مور ته و ويل:

مور يې و ويل:

لمړی بايد دا خبره ستا د پلار سره وکړم.

هغه ومنه.

شپه شوه.

د رحمت پلار راغی.

د شپې د ډوډۍ خوړولو نه وروسته د رحمت کيسه يې د هغه پلار ته وکړه.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

زه به د هغې جلۍ په هکله هر اړخيزه معلومات راټول بيا به پرې خبرې وکړو.

سبا د رحمت مور، رحمت ته تېرې شوې کيسې وکړې.

رحمت و ويل:

دا خبره زما پلار پورې اړه نه لري.

هغه ځانته ښځه کوي، که ما ته؟

بيا مور يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ځو ورځې صبر وکړه تر ځو ستا د پلار پلټنه روښانه شي.

ځو ورځې تېرې شوې.

د رحمت د پلار پلټنې پای ته ورسېدې.

بيا يې خپلې ښځې ته و ويل:

زما پلټنې بشپړې شوې.

خلک ښه خلک دي.

مګر ډېر غريب دي.

مونږ او هغوی سره جوړ نه راځو.

ښه به وې چې رحمت له هغې جلی تېر شي.

د رحمت مور د هغه د پلار خبره، رحمت ته و کړه.

هغه و ويل:

نه !

دا نا شونې ده.

که پلار مې وغواړې او که و نه غواړې، زه د هغې جلی سره واده کوم.

څه موده تېره شوه او رحمت بېرته پر سګرټيو راغی.

پلار يې اړ شو چې هغه ته واده و کړي.

هغه د رحمت له پاره ډېر ساده مراسم ونيول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څو کسان يې خبر کړل.

ناوې يې کور ته راوسته.

د رحمت په واده کې ګاونډيان هم خبر نه وو.

څو ورځې تېرې شوې.

ګاونډيان يې په خپله خبر او د هغوی کور ته ښځې د ناوې ليدو له پاره لاړل.

ګاونډيانو ښځې څه سوغاتونه هم له ځانه سره ورړي ول.

هغوی ناوې وليده.

هغوی ته يې د نوي ژوند مبارکي و ويله.

بيا يې د رحمت د مور نه ګيله وکړه.

د رحمت مور و ويل:

بس يو کار و.

وشو.

د مونږ وخت لږ و.

و نه توانيدو ګاونډيان او ډېر دوستان خبر کړو.

ګيله مو په سترګو.

د نورو زامنو په وادو کې به تاسو ټول، هرو مرو خبروو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيانو ښځو چاى و ښښل، بيا يې د ناوې، رحمت د مور نه خداى پا مانې واخسته او خپلو کورونو ته روان شوو.

وختونه تېرېدل.

کله نا کله به د هغوى د کور نه غلمغل (غالمغال) غږ پورته کېده.

ګاونډيانو به ويل:

څه وکړو.

د هغوى خپل منځي خبرې دي.

د رحمت پلار به د رحمت او د هغه د ښځې تر منځ نفاق اچاوه او غوښتل يې چې رحمت خپلې ښځې نه بيل (طلاق ورکړى) او هغه ته بله د کوم تجار لور وکړي.

د هغوى ژوند مخ په تريخېدو شو.

۲۹ ورځې يې د واده تېرې شوې.

پر دېرشم د هغې د ښځې ژوند کليزه (سالګره) وه.

هغې رحمت ته و ويل:

سبا زما کليزه ده.

ته بايد ما ته يوه ګوته او ګليزې کيک واخلې.

شپه به خپله خور او څه نور ګاونډيانو جونۍ هم وغواړو.

هغه و منه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا شو.

هغه خپل پلار ته و ويل:

ما ته ځو افغانۍ راکړه تر ځو خپلې ښځې ته د سرو زرو ګوته واخلم او هغې ته د کليزې محفل ونيسم.

پلار يې و ويل:

زما سره اوس پيسې نه شته.

غرمې نه وروسته بانک ته ځم، څه پيسې به راوخلم او مازيګر به يې تا ته درکړم.

رحمت و ويل:

ورځې لنډې دي.

کوم وخت دې چې پيسې واخيستې ما ته زنګ و وهه، مونږ به راشو او د سرو زرو ګوته به واخلو.

هم به کيک فرماييښت (فرمايش) ورکړو او هم به څه دوستان خبر کړو.

هغه و منه.

ماسپښين شو، بيا مازيګر.

د هغه د پلار نه کوم ځواب رانه غی.

بيا هغه خپل پلار ته زنګ و واهه تر څو د هغه نه احوال واخلې، چې پيسې يې تر لاسه کړې دي او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه د پلار ټیلفون بند و.

هر څه کوښښ یې وکړ، اړیکې یې ټینګې نه شوې.

بیا مور یې رحمت ته زنګ و واهه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه چې:

څنګه شو؟

هغه و ویل:

زما د پلار ټیلفون بند دی.

څه وکړم؟

هغې و ویل:

لږ صبر وکړه، هغه به کور ته راشي او تا ته به پیسې درکړي.

رحمت په غصه شو.

بیا یې ټیلفون بند کړ.

ماښام شو.

رحمت یوه نږدې پارک ته لاړ او الته یې د سګرټې په څکولو پیل کړل.

ماسخوتن شو.

بیا یې پلار ته زنګ و واه.

د هغه ټیلفون بند و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې بل سګرټې بل کړ او تر پایه یې وڅکوه.

شپه ناوخته شوه او هغه کور ته لاړ.

د هغه او د ښځې تر مینځ غلمغل (غالمغال) د وهلو او ډبلو غږ هم پیل شو.

رحمت خپله ښځه په سر کلکه و وهله.

هغې چیغې کړې.

له سر نه یې سرې وینې په بهېدو شوې.

سر یې و خرخېد، ژر یې ټېلفون واخیست او خپلې مور ته یې زنګ و واهه.

رحمت وارخطا شو او منډه یې کړه تر څو د هغې نه ټېلفون واخلې ، هغه و غورځېده او ټیلفون یې د تخت څټ (شا) ته و غورځېد.

رحمت کوښښ وکړ تر څو هغه راپورته او ټیلفون یې له لاس نه واخلي.

هغه یې راپورته کړه، ټېلفون یې په لاس کې نه و.

په ټیلفون کې د جلۍ د زګېروي غږ، ته.

مور یې هر څه ویل:

بلې!

بلې!

ولې خبرې نه کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې زګېروي ختم او ټيلفون روښانه و.

رحمت بيا هغې ته ورغی او هغې ته يې په چيغو و ويل:

پاځه !

ځان دې په تکۍ مه اچوه.

روغه جوړه يې.

پاڅې چې روغتون ته دې ورسوم.

هغې وختې سا ورکړې وه.

رحمت بيا هغه و ښوروله.

هغه ورو، ورو مخ په سړېدو شوه.

په دې وخت کې رحمت چيغه کړه او خپلې مور خوا ته روان شو.

مور ته يې و ويل:

ژر شه!

وګوره !

پر ښځې مې څه شوي دي؟

مور يې کوټې ته د ننه شوه.

د هغه د ښځې زړه ته يې لاس وړاندې او و ويې ويل:

دا خو دې وژلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه و کړو؟

رحمت حیران و درېد.

مور یې خپل مېړه ته زنګ و واهه او کیسه یې هغه ته بیان کړه.

هغه و ویل:

زه اوس دستې، راځم .

ته په دې هکله چا ته، څه مه وایه.

هغه کور ته ورسېد او له ځانه سره یې څو عسکر هم راوستل.

بیا د جلۍ ورونه او د کورنۍ نور غړي هم را ورسېدل.

عسکرو هغوی ته و ویل:

کار د کار نه تېر شوی دی.

غلمغل (غالمغال) او رسوایي به نه کوئ، تر څو ګاونډیان خبر نه شي.

مونږ به له ستاسو سره مرسته وکړو.

د جلۍ مور غلې د رحمت کوټې ته لاړه او خپله لور یې په سرو وینو کې ډوبه ولیده.

بیا یې عسکرو ته و ویل:

ژر دا نږدې روغتون ته ورسوئ.

د رحمت پلار و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دا ټول کارونه په خپله کوم.

عسکر مه په عذابوئ.

هغه نږدې روغتون ته زنګ و واهه او هغوی امبولانس راواستوه.

د هغې مړی يې په نيمه شپه کې روغتون ته ولېږداوه.

عسکر او د هغې د کورنۍ غړي هم ور سره لاړل.

ګاونډيان په دې هکله خبر نه شو.

يواځې يو کس خبرشو کوم چې به د ورځې له خوا کوڅې جاړو کوې او د کورونو نه کثافات به يې د ښاروالۍ کثافات دانی ته لېږدول.

د هغه کوټه د سړک پر غاړی او د موټرو پارکنګ ته ورته وه.
د رحمت پلار مخکې د تګ نه هغه ته نږدی او څه پيسې يې ورکړې او هغه ته يې و ويل:
څه دې و نه ليدل:

هغه و ويل:

هو!

څه مې و نه ليدل.

بيا هغوی روغتون ته روان شو.

لمړی شخصي روغتون ته لاړل هغوی مړی و نه مانه او هغوی ته يې و ويل:

تا سو بايد دولتي روغتون ته لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دولتی روغتون ته لاړل، البته هم نوکريوال د هغوی نه و غوښتل تر څو موضوع دې له سيمې د پوليسو سره شريکه شي.

په دې وخت کې د رحمت پلار خپل موبايل واخيست او د سيمې د پوليس مشر ته يې زنګ و واهه او هغه ته د پيښې په اړه لنډ معلومات وړاندې کړل.

هغه و ويل:

زه نن شپه نوکری يم، ته البته انتظار وکړه، څو دکيکې وروسته زه په خپله راځم.

څو دکيکې تېرې شوې.

د پوليسو مشر روغتون ته ورسېد او نوکريوال ته يې و ويل:

ژر مړی سړې خونې ته و لېږدوه.

نور مسايل به په خپلو کې حل کړو.

نوکريوال د سړې خونې مسول کس له خوبه راويښ کړ او هغه ته يې و ويل:

ژر سه!

دا مړی سړې خونې ته ورسوه او الماریٔ شمېره يې ما ته راکړه.

هغه رحمت د پلار سره سړې خونې ته لاړ، مړی يې په الماریٔ کې کېښنود.

بيا يې شمېره د ځانه سره ولیکه، د سړې خونې دروازه يې وتړه او د روغتون ودانۍ ته ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د الماري شمېره نوکريوال داکتر ته ورکړه او خپله يې بېرته خپل ځاى ته لاړ او بيده شو.

نوکريوال داکتر، پوليسو، د رحمت پلار او د جلې کورنۍ ځه فورمې ډکې او لاس ليک کړې.

بيا پوليسو د هغو فورمو کاپي هم واخيسته او اصلې يې روغتون ته پرېښودې.

بيا يې نوکريوال داکتر ته و ويل:

فورمې په دوسې کې کېږده او چا ته هېڅ راز معلومات مه ورکوه.

مونږ سبا نهه بجې راځو او مړى د ښخولو د پاره اديرې ته وړو.

هغه ومنه.

بيا پوليسو مشر د جلې کورنۍ ته و ويل:

د موضوع په هکله چا ته ځه مه وايئ، که چا پوښتنه کوه، و وايئ زړه يې په ناڅاپي ډول دربدلى و.

اوس زه تاسو په خپل موټر کې، تاسو کور ته بيا يم.

بيا يې د رحمت پلار ته و ويل:

ته هم لاړ شه او د سبا له پاره د جنازې او ښخولو بندو بست و کړه.

د رحمت پلار و ويل:

زه نه غواړم چې په دې هکله ځوک خبر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صرف څو کسه به راشو او مړی به لمړی د اديرې کوشني جومات ته يوسو، بيا به يې د جومات تر خوا ښخه کړو.

د پوليسو مشر و ويل:

سمه ده.

ستا خوښه.

سبا اته نيمې بجې هرو مرو د سړې خونې تر خوا و دريږه.

بيا يې د روغتون نوکريوال ته و ويل:

تا سو خو امبولانس موټر هم لرئ.

هغه و ويل:

هو!

بيا د پوليسو مشر و ويل:

سبا پر اته نيمو بجو امبولانس هم د سړې خونې خوا ته وګورم.

هغه و ويل:

سمه ده صيب.

بيا در حمت د ښځې کورنۍ و ويل:

مونږ کولای شو په ټکسي موټر کې لاړ شو؟

د پوليسو مشر و ويل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې موټر نه پيدا کېږي.

ښه به وې چې تاسو له ما سره لاړ شئ.

هغوى و منه او د پوليسو د مشر موټر کې خپل کور ته لاړل.

سهار شو.

بيا څو کسانو د رحمت د ښځې جنازه واخيسته، لمړى د اديرې جومات تر څنګ و مينځه ، کفن يې ورته واغوست، د جنازې لمونځ يې تر سره بيا يې هغه خاورو ته وسپاره.

هيچاه د هغې پسې خير او خيرات و نه کړ او نه چا د هغې فاتحه واخسته.

د جنازې د خارو سپارلو نه وروسته پوليس راغلل او رحمت يې محبس ته يووړ.

پلار يې ډير کوښښ وکړ تر څو د پيسو په مرسته رحمت خلاص کړي، خو و نه توانيد.

رحمت شپږ مياشتې په بند کې تېرې کړې.

بيا په ډېرو خواريو د زمانت په ورانديې کولوسره له بنده خوشې او په کور کې د پوليسو تر نظارت لاندې پاتې شو.

هغه ته يوه روحي نارغي پيدا شوه.

هرڅه چې يې په مخه راتلل، ماتول.

نه يې کتل چې هغه د ده مال دى او که د نورو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيو به هغه ته څه نه ويل.

هغوی پوهېدل چې رحمت په روحي ناروغۍ اخته شوی دی.

رحمت ښکلې ځوانې درلوده.

ټول د نا اهلو ملګرو د لاسه، هغه يې بيا په سګرټيو واړاوه.

هغه تر درملنې لاندې و.

له يوې خوا غمونه، د بلې خوا چرس څکونه او د روحي ناروغۍ داروګانو هغه يې ورو، ورو ليونتوب ته نږدې کړ.

کله نا کله به پر هغه حمله راتله او کورنۍ به يې هغه روغتون ته بوته.

پوره يوه مياشت د هغه د ښځې د مړينې نه تېره شوه.

هغه خپله دوا نه وه خوړلې او د دوا پر ځای يې سګرټې څکولې و.

د شپې نا وخته کور ته راغی او مور ته يې و ويل:

څو مياشتې مخکې په دې وخت ما خپله ښځه وژلې وه.

نن غواړم چې زه هم ځان وژنه وکړم.

مور يې په خندا شوه او ويې ويل:

ته څه وايې؟

هغه يوه پيښه وه.

ته سوچونه مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به لکه د ګل په شان روغ او تا ته به له هغې نه ښکلې او ښايسته ښځه وکړو.

هغه چوپ (چپ) پاتې شو.

بيا يې مور ته و ويل:

سمه ده،

زه ويده کيږم.

ته هم خپلې کوټې ته لاړه او بيده شه.

د رحمت مور د کوټې نه و وته او دروازه يې د باندې خوا نه بنده کړه.

هغې سوچ کوه که چېرې رحمت وغواړي ځان وژنه وکړي، مجبور دی د کوټې نه و وځي او کومه رسۍ او يا مزی پيدا کړي.

په دې وخت کې به زه راويښه او د هغه مخنيوی به وکړم.

د شپې يوه بجه وه.

د مور يې طاقت را نه غې او د هغه کوټې ته لاړه.

دروازه يې خلاصه کړه.

ګوري!

هغه نه دی بيده شوی او پر خپل تخت (کټ) باندې ناست او سوچونه وهي.

بيا يې هغه ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيده شه!

شپه ناوخته ده.

هغه و ويل:

ته خپلې کوټې ته لاړه شه، زه بيده کېږم، بيا سبا مې له خوبه راويښ کړه.

مور يې و ويل:
سمه ده.
ته اوس بيده شه.
يوه ګړۍ وروسته مور يې بيا د هغه کوټې ته لاړه، ګوري هغه نيم پر کټ او نيم پر ځمکه لوېدلی دی.
هغې منډه کړه او هغه يې پر تخت سم کړ.
د هغه د خولې نه وينه راتله.
هغه ډېره وارخطا او چيغه يې کړه.
د هغې مېړه او د کورنۍ نور غړي را ورسېدل.

هغوی رحمت يې له کوټې ښکته او موټر کې يې نږدې دولتي روغتون ته ورساوه.

الته يې د عاجلې خانګې ته ويوړ.
داکترانو هغه معاينه کړ او د هغه کورنۍ ته يې د زړه د صبر غوښتنه وکړه.

بيا يې د رحمت پلار ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړی اوس کور ته وړې، که سبا؟

هغه و ويل:
ښه به وي چې هغه سرې خونې ته يوسو او سبا به نورو دوستانو ته هم خبر وکړو.

لمړی به يې جنازه کورته نږدې جومات کې وکړو، بيا به يې هغه د ښځې خواته خاورو ته وسپارو.

داکټر د سرې خونې مسول ته غږ او ويې ويل:
دا جنازه هم په يوې الماری کې کېږده، سبا خپلوان يې راځي او هغه د سرې خونې ته وړي.
هغه و منه!
بيا د جنازی د الماری شميره يې نوکريوال داکټر ته ورکړه او خپله يې کوټې ته لاړ او الته بيده شو.

سهار وختی د رحمت خپلوان راټول او دهغه جنازه يې لمړی د ماجت د جنازې منځلو ځای ته يوړه، الته يې پرېمنځه او بيا وروسته يې په کفن کې تاو او په تابوت کې يې کېښود.

لږ وروسته يې کور ته ولېږداوه بيا پرلس بجو يې ښخ کړ.

ډېر کلونه تېر شو.

د رحمت د ښځې او د هغه د مرګ په هکله ټول رازونه پټ پاتې دي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد اول
٥. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه/ دنيای انجينری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقی با مقياس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاوير مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاری اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب ميشود
٤٠. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد سوم
٤١. آرزو و اميد (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پيل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپيلۍ مينه (مه ينه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مينه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د يوې ښونکې مينان په يوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مينه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مينې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اينجينيرانو(انجينرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د يوې مياشتې ناوې (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
۲. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۳. ليونی لېوه
٤. کوشنۍ سوداګره
٥. سپين کارغه
٦. سور تنور
٧. خړه بيزو
٨. بندي مرغه
٩. توده برستن
۱۰. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

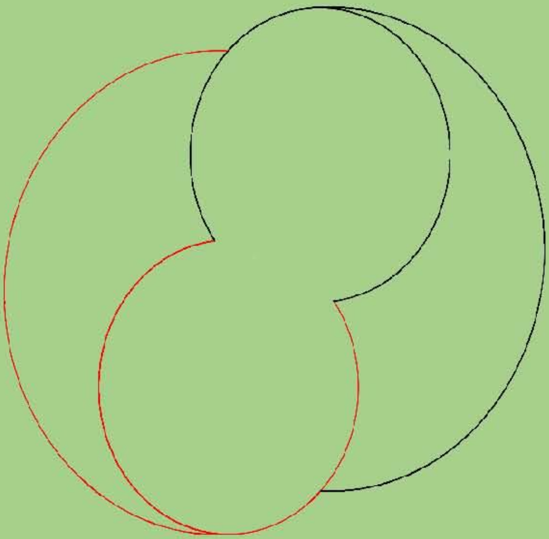

A Bride
Of a Month

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: April - May /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library